

[Elna Munch.]

fastsætter Statens Tilskud til 850 000 Kr. det første Aar og 750 000 Kr. for de følgende Aar plus en Tærepenge paa 1 Mill. Kr., maa jeg gaa ud fra, at disse Summer er fremkommet efter grundige Undersøgelser af, hvor meget der vil gaa til, for at det hele kan dreje rundt. Det har jo ikke været muligt med de Oplysninger, man sidder inde med, at kontrollere disse Tal, men man maa gaa ud fra, at det er efter Forhandling med Teatret, at disse Summer er blevet fastsat, og jeg haaber, at disse Beregninger ikke er for optimistiske.

Jeg har fra første Færd været en Kætter overfor den Tanke, at den nye Scene skulde kunne redde den gamle, vel at mærke under den Form, hvori den har faaet sin Udførelse. Det er en tung Arv, den højtærede Minister her har faaet fra sin Forgænger. Planen er jo baseret paa en nærmere Sammenknytning af det kongelige Teater og Radiofonien, det var de Visers Sten, man havde fundet, det var Redningen for Teatret. At denne Idé ikke er faldet ganske i Lytternes Smag, har den nylig afholdte Afstemning jo til fulde vist, og man har vel heller aldrig før set et saa upraktisk og lidet gennemtænkt Forslag som det, vi blev stillet overfor her i Tinget vedrørende Statsradiofonibygningen. Men jeg vil gaa ud fra, at der under Bygningens Opførelse er sket saadanne Forbedringer, som vil gøre den mere egnet til Brug, end den var efter det Lovforslag, der blev fremsat og vedtaget.

For blot at nævne en enkelt Ting havde Arkitekten fuldstændig ladet haant om alle den moderne Teatertekniks Fremskridt, som kunde virke besparende. Jeg formoder imidlertid, at under Opførelsen er det lykkedes at overbevise Arkitekten om, at man ikke kan bygge et moderne Teater uden at tage Spor af Hensyn til tekniske Fremskridt, og jeg imødeser bl. a. med en vis Spænding, hvorledes man har ordnet det vanskelige Problem med Flytningen af det store Bagtæppe fra den ene Scene til den anden. Jeg formoder, at man har opgivet den Tanke, som en Tid var fremme, at man skulde sænke Tæppet fra den ene Scene ned paa Gaden og trille det hen til Taarnet og ved en udvendig Elevator hejse det op til den anden Scene. Jeg formoder ogsaa, at man nu, hvilket ikke var Tilfældet med den oprindelige Plan, er naaet til at skaffe Magasinrum i selve Teaterbygningen, saa at man i Fremtiden vil blive forskaanet for gentagne Gange om Dagen at se de uhyre Kulissevogne slæbe Kulisser til og fra Orlogsværftet,

delende Skæbne med andre Vogne, der spilder deres Tid ved Broen.

Jeg venter naturligvis ikke, at de højtærede Ministre i det nuværende Ministerium, der har med denne Sag at gøre, skal kunne hekse, men man maa dog haabe, at det har været muligt for dem at fjerne nogle af de værste Uhyrligheder fra Planen, som under den foregaaende Trafikminister, der havde taget saavel Radiofoni- som Teatersagen i sin Haand, ikke maatte ændres en Tøddel. Jeg venter naturligvis ikke, at man skal kunne skabe Tilskuerpladsens Form om, saaledes at de bageste Tilskuere skal kunne høre og de forreste ude ved Siderne skal kunne se. Tilskuerpladsen havde jo efter Planen den eneste Form, som en Tilskuerplads ikke maa have, idet den var smal bagtil og bred fortil. Jeg venter heller ikke, at Tilskuerpladsen skal komme i rimelig Højde over Jorden, saa at det ogsaa skal kunne lykkes ældre Mennesker at komme i Teatret. Jeg venter heller ikke, at Bygningen skal være ideel i brandteknisk Henseende, og jeg venter ikke, at den skal lade være at tage Lys og Luft fra de Bygninger, der ligger omkring. Jeg venter navnlig ikke, at den skal kunne komme til at se godt ud i Landskabet, dette Misfoster af en vag Undervisningsminister og en stædig Trafikminister, dertil var Arbejdet for vidt fremskredet, da det nye Ministerium traadte til, men jeg haaber, som sagt, at det er lykkedes at faa rettet nogle af Fejlene, saa at Driften ikke bliver uforholdsmæssig dyr.

Den højtærede Undervisningsminister har ment det rigtigt at foreslaa at sætte en enkelt Person i Spidsen for Teatret, og heri har han utvivlsomt Ret. Denne Chef skal have baade det kunstneriske og det økonomiske Ansvar, dog at han paa sidstnævnte Omraade kontrolleres af en Kontrollkomité. Der er altsaa etableret en stærkere Kontrol paa det økonomiske end paa det kunstneriske Omraade, hvilket maaske er en naturlig Følge af, at Teatret fremtidig kun skal være i et vist økonomisk Forhold til Staten, men jeg er dog ikke vis paa, at det er helt rigtigt at give Chefen saa frie Tøjler paa det kunstneriske Omraade, det afhænger jo i saa høj Grad af, om man kan finde en Chef, der egner sig til at lede Teatret baade i kunstnerisk og i økonomisk Henseende. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udpegede jo for lidt siden en fremtidig Chef, nemlig den højtærede Undervisningsminister, men er jeg ikke ganske vis paa, at Undervisningsministeren vil overtage dette